I øverste Linie findes de Kvotienter, man faar ved Division af Stemmetallene med 1, i den anden Kvotienterne med Divisor 2 o. s. v. De 8 største Kvotienter er understreget, og man ser af det opstillede Regneskema, at Mandatfordelingen bliver følgende:

Parti	I	II	III	IV	V
Antal Mandater...	0	2	4	0	2

I *Sainte-Laguë's* Arbejde, der findes refereret i Bilag I, findes, som det vil ses, d'Hondt's Metode omtalt som den, der „reducerer Indflydelsen af de for stærkt repræsenterede Vælgere saa meget som muligt". Hvis dette betyder at gøre den største af Brøkerne: $\frac{m_1}{s_1}, \frac{m_2}{s_2}, \frac{m_3}{s_3} \ldots\ldots$ $\left(\text{hvilken Brøk er større end } \frac{M}{S}\right)$ saa lille som mulig, eller, hvad der er det samme, bringe den nævnte Brøk saa nær til Gennemsnitsværdien $\frac{M}{S}$ af en Vælgers Repræsentation som mulig, er det rigtig, at disse Bestræbelser fører til d'Hondt's Metode.

Naar Sainte-Laguë derimod siger, at man i Modsætning hertil, ved at søge at holde de for svagt repræsenterede Vælgere saa skadesløse som muligt, kommer til de største Brøkers Metode, er dette ikke rigtigt. At holde de for svagt repræsenterede Vælgere saa skadesløse som muligt maa modsætningsvis til de Bestræbelser, der fører til d'Hondt's Metode, sige at gøre Forskellen mellem $\frac{M}{S}$ og den mindste af Brøkerne $\frac{m_1}{s_1}, \frac{m_2}{s_2}, \frac{m_3}{s_3} \ldots\ldots,$ $\left(\text{hvilken Brøk er mindre end Gennemsnitsværdien } \frac{M}{S}\right)$ saa lille som mulig, eller, hvad der er det samme, bringe den nævnte Brøk saa nær som muligt til $\frac{M}{S}$; en saadan Metode haves vel (Metode II); men saavidt vides har den ikke været omtalt før i Litteraturen, og som det senere skal vises, er den ikke som af Sainte-Laguë bemærket, identisk med største Brøks Metode. For yderligere at tydeliggøre dette Modsætningsforhold mellem Metode I og Metode II skal den d'Hondt'ske Metode her defineres paa endnu en Maade, nemlig følgende: Ved d'Hondt's Metode søges et Tal, k, der er saaledes indrettet, at de ufuldstændige Kvotienter*)

$$\frac{s_1}{k}, \frac{s_2}{k}, \frac{s_3}{k} \ldots\ldots$$

giver Summen M (smlgn. den tilsvarende Formulering af Metode II); $\frac{s_1}{k}$ angiver da det Antal Mandater, m_1, der tilkommer Parti Nr. 1 o. s. v. Et saadant Tal k finder man netop ved det d'Hondt'ske Skema (pag. 1); til k kan man nemlig tage et hvilket som helst Tal beliggende mellem den sidste (mindste) Kvotient, der giver Valg, og den første (største) Kvotient, der *ikke* giver Valg. I Eksemplet er dette Kvotienterne 911 og 862; for k kan man altsaa her vælge et hvilket som helst Tal mellem 911 og 862.

Hvad den d'Hondt'ske Metodes Ejendommeligheder angaar, skal her kun henvises til „Betänkande angående Ändringar i gällande Bestämmelser om den proportionella Valmetoden" (Stockholm 1913) afgivet 3. Dec. 1913 af en under 18. Juli 1912 nedsat Kommission, og en Artikel af A. K. Erlang i Nyt Tidskrift for Matematik 1907 betitlet: Flerfoldsvalg efter rene Partilister. Det er her blandt andet paavist, at selv om man ud fra visse Synspunkter kan paastaa, at den d'Hondt'ske Metode favoriserer de store Partier, saa er det ikke muligt at give de smaa Partier mere, saafremt Udfaldet skal være saa uafhængigt som muligt af forud for Valget udtænkte Maader at stemme paa (Alliancer, Særlister etc.).

---

*) Ved den ufuldstændige Kvotient $\frac{s}{k}$ forstaas det hele Antal Gange, k er indeholdt i s; man finder denne Kvotient ved at dividere k op i s og bortkaste Brøken uden at forhøje, selv om Resten er større end $1/2$.